

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniæ Agrippinæ, 1714

Q. 13. An aliquis possit sæpius incurrere in eandem censuram.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42682

se contra auctoritatem aut scindere unitatem. 93. *JESUS* quandoque sanat vulnera, quæ præceptis prætorum
Pastorum festinato infligit, sine ipsius mandato; *JESUS*
restituit, quod ipsi inconsiderato zelo rescindunt. 94. *JESUS*
hil pejorem de Ecclesia opinionem ingerit ejus inuentionem
quam videre illic dominatum exerceri supra fidem
lium, & foveri divisiones propter res, quæ nec
ledunt, nec mores. 96. Deus permittit, ut omnes potestates
sint contrariae prædicatoribus veritatis, ut ejus virtus
attribui non possit, nisi diuinæ gratiæ. 97. Nunc
contingit membra illa, quæ magis sanctè ac magis
unita Ecclesiæ sunt, respici atque tractari tanquam
gna, ut sint in Ecclesia, vel tanquam ab ea separata,
justus vivit ex fide, & non ex opinione hominum.
Status persecutionis & poenarum, quas quis tolerat
quam hereticus, flagitiosus & impius, ultima plerumque
probatio est, & maxime meritoria, utpote quæ faciunt
minem magis conformem *JESU* Christo. 100. Tempus
deplorabile, quo creditur honorari Deus, persequitur
veritatem, ejusque discipulos: Tempus hoc advenit
Habi & tractari à religionis ministris tanquam
pium & indignum omni commercio cum Deo, tanquam
membrum putridum, capax corrumpendi omnia
cietate sanctorum, est hominibus piis morte corporis
terribilior. Frustra quis sibi blanditur de suarum
tionum puritate & zelo quodam Religionis, persequitur
flamma ferroque viros probos, si propria passione
caccatus. Frequenter credimus sacrificare Deo impie
sacrificamus diabolo Dei servum.

87. Q. 13. An aliquis possit sæpius incurrere in eadem
censuram. R. §. 1. Ligatus unâ censurâ, potest
sæpius ligari, si plures ponat causas, propter
quas ligatur quis tali censurâ, etiam si casus
sent peccata solo numero distincta, v. g. quibus
bus distinctis vicibus percutit eundem clericum, probat

ter incurrit excommunicationem, & indi-
 tribus absolutionibus, vel unâ generali, quæ
 applicatis pluribus causis & censuris cadat super
 omnes simul, *Suar. Nav.* aliique communiter
Castrop. d. 1. pu. 6. n. 5. Dicast. d. 1. à n. 267.
Pelliz. tr. 7. c. 1. n. 67. ratio est, quia singulis cau-
 is respondet sius moraliter distinctus effectus,
 qui indiget tolli per plures actiones destructi-
 vas illius.

§. 2. Etiam probabile est, quòd possit ali-
 quis pro eodem delicto duplici censurâ ejusdem
 rationis affici, unâ à Jure, alterâ ab homine: item
 unâ ab hoc Superiore vel Judice, alterâ ab alio,
 si enim huic & illi contumaciam ostendat, non
 est ratio, cur ab hoc & illo jurisdictionem ha-
 bente non possit distinctâ censurâ affici, ita *Suar.*
Castrop. n. 6. Dicast. n. 271. Krim. n. 1707. Nec ve-
 rit, quòd censura fit veluti privatio, quæ tan-
 tum una est, quando una forma excluditur,
 quamvis plures sint causæ illius exclusionis, nam
 si quamvis privatio fit una, quando una est for-
 ma exclusâ & quamvis etiam non multiplicetur
 physicè, quando multiplicatur causa, potest ta-
 men multiplicari moraliter, v. g. si plura cor-
 pora opaca impediunt lumen, est quidem una
 physicè privatio, moraliter tamen tot, quot
 sunt corpora opaca, quorum uno remoto nec-
 dum habetur lux, sed singula debent tolli, quia
 singula impediunt totam lucem; idem est de
 censuris. Addit rectè *Pelliz.* censuram esse potiùs
 positivam pœnam, cum se habeat per modum
 vinculi, potest autem quis pluribus vinculis
 ejusdem rationis ligari, uti patet.

§. 3. Si quis unico actu v. g. occidat tres Cle-
 ricos, probabile est etiam incurrere triplicem
 excom-

88.

89.

excommunicationem, hic enim actus continet tres malitias, & est æquivalenter triplex, *Nov. Covarr.* aliique cum *Dicast. n. 274.* contra *Leandrum* apud *Krim. n. 1708.*

90. §. 4. Si quis percutiat Religiosum, qui simul sit Diaconus, *Suar. Gibal. Krim. n. 1709.* & alii putant incurri duas excommunicationes, tum quia est diversa consecratio Religiosi & Clerici & una non continet alteram, tum etiam, quia Jure pro qualibet circumstantia tam Clerici quàm Monachi lata est excommunicatio. *Dicitur* supra non omnino assentitur, quia non videtur praxis esse, ut ideo petatur duplex dispensatio.
91. §. 5. Si quis percutiat Sacerdotem, non incurrit tres censuras, unam, quia est Subdiaconus, alteram, quia Diaconus, tertiam, quia Presbyter, omnes enim hæc causæ integrantur nam adæquatam & perfectiorem causam, cuius presbyterium quasi includat, aut saltem ordinariè præsupponat alios Ordines, *Dicast. Supra Krim. n. 1709.*
92. Q. 14. Quid notandum sit circa causas excusationis ab incurrenda censura. *R. §. 1.* Impotentia moralis omittendi actionem prohibitam vel potestatem præceptam excusat, quominus incurra- tur censura; tum autem adest illa moralis impotentia, quando non potest omitti vel fieri sine gravi incommodo. Quod si aliquis jam oblitus præcepto sub censura lato prævideat se postea impotentem, jam sub censura tenetur prævenire, quia jam incipit & urget obligatio usque ad illud tempus, ergo si jam non præveniat, est sufficienter contumax, re ipsa tamen incurrit censuram, nisi evoluta prius temporis, intra quod tenebatur v. g. restituere, &c.